

MANELIC és el pastor de les muntanyes, de la terra alta, que coneix perfectament el món animal que l'envolta però desconeix la malícia de l'ésser humà. És un personatge dinàmic que evoluciona al llarg de l'obra guimeriana. Té un somni: casar-se, i quan sembla que el té se n'adona de l'engany del matrimoni. El poble se'n riu de Manelic (nom infantilitzat de Manel). Manelic és simple, alegre i ingenu, i té un llenguatge personal que el singularitza. Quan veu la reticència i la fredor de Marta, Manelic, el protagonista, perd la seva alegria quan comença a endevinar l'engany i la humiliació a què ha estat sotmès. A partir d'aquest moment, lluita per estimar Marta, lluny de la terra baixa.

MARTA ha viscut en la pobresa i la misèria durant la seva infància a Barcelona, en la terra "encara més baixa". En fer catorze anys, amb la mare morta i amb la companyia d'un captaire que li va fer de pare, arriba a les propietats de Sebastià. Decidida a aconseguir feina per a l'home que l'acompanya i per a ella, accepta la proposta de l'amo de viure i treballar al molí. Sebastià, però, la converteix en la seva amistançada i Marta acaba, en sentir-se tan desvalguda, acceptant una relació que li dona una certa estabilitat i un recer. Per una banda sent agraïment envers l'amo per haver-la acollida; per l'altra, experimenta un sentiment de culpa per la irregularitat del lligam amorós que manté i que es trencarà amb l'arribada de Manelic.

NURI és una noia de catorze anys, infantil i ingènua. És la petita de la família dels Perdigons i, amb les seves intervencions innocents, ajuda a descarregar la tensió dramàtica o, fins i tot, a crear moments d'humor i de tendresa. Per l'edat que té i per l'actitud de proximitat envers Manelic, provoca que Marta recordi els primers temps de la relació amb Sebastià i s'esgarrifi davant de la possibilitat que la noia pugui tenir un destí semblant al seu.

TOMÀS és l'ermità, l'encarregat d'anar a buscar Manelic perquè es casi amb Marta. És un home gran, sentencios, ple de bondat i, també, d'innocència. Havia tingut Manelic de rabadà i és el primer que parla del "geniot" del pastor. Creu les raons de l'amo Sebastià. Aviat, però, assabentat per Xeixa, dubta i acaba comentant les sospites a Sebastià. No queda gens satisfet i, quan es fa el casament, vol aturar-l, però és massa tard. El personatge és pròxim a Manelic i a Marta perquè és noble i bondadós, de vegades massa.

XEIXA és un pagès que treballa per a Sebastià. S'enfronta a la tafaneria de les Perdigones. L'acusen de voler-se casar amb Marta però ell ho nega amb contundència. Li explica a Tomàs la veritat de tot l'entramat i, d'entrada, no se'l creu. No suporta que Sebastià enganyi Manelic i té la intenció de marxar de les propietats de l'amo. Finalment, davant de Tomàs, li diu a Sebastià el que sap, s'hi enfronta i el posa en una gran confusió que desorienta l'ermità. L'amo el fa fora en el moment en que es nega a anar al casament.

MOSSÈN és el nom del majordom de l'amo que, segons Tomàs, volia ser capellà abans. És un servidor fidel i molt atent a encaminar Sebastià envers la defensa dels seus interessos econòmics. Vigila la conducta i l'obsessió de l'amo per Marta. Controlador, especialment dels moviments de Manelic i Marta.

FAMÍLIA DELS PERDIGONS són la Pepa, Antònia, Josep, Nando i Nuri. Formen el grup de pagesos que participen directament en l'acció dramàtica. Son una colla de germans. Els quatre germans es caracteritzen per la xafarderia cruel i per la burla malintencionada envers Manelic i Marta. Es mostren acovardits davant de Sebastià.